

14.12

Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Białymstoku
WYDZIAŁ II
ul. H. Sienkiewicza 84
15-950 BIAŁYSTOK

Dnia **8 grudnia 2017**
Sygn. akt **II SA/Bk 899/17**

Nadleśnictwo Białowieża

W odpowiedzi należy podać
sygnaturę akt Sądu

**Stowarzyszenie Sieć Obywatelska
Watchdog Polska w Warszawie
ul. Ursynowska 22/2
02-605 WARSZAWA**

DORĘCZENIE ODPISU ODPOWIEDZI NA SKARGĘ

W wykonaniu zarządzenia z dnia 7 grudnia 2017 sekretariat Wydziału II Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku doręcza jako Stronie skarżącej – odpis odpowiedzi na skargę z dnia **6 grudnia 2017.**-

Starszy sekretarz sądów.

Sylvia Tokajuk

POUCZENIE

Art. 46. § 1. Każde pismo strony powinno zawierać:

- 1) oznaczenie sądu, do którego jest skierowane, imię i nazwisko lub nazwę stron, ich przedstawicieli ustawowych i pełnomocników;
- 2) oznaczenie rodzaju pisma;
- 3) osnovę wniosku lub oświadczenia;
- 4) podpis strony albo jej przedstawiciela ustawowego lub pełnomocnika;
- 5) wymienienie załączników.

§ 2. Gdy pismo strony jest pierwszym pismem w sprawie, powinno ponadto zawierać oznaczenie miejsca zamieszkania, a w razie jego braku - adresu do doręczeń, lub siedziby stron, ich przedstawicieli ustawowych i pełnomocników oraz przedmiotu sprawy, pisma zaś dalsze - sygnaturę akt.

§ 3. Do pisma należy dołączyć pełnomocnictwo lub jego wierzytelny odpis, jeżeli pismo wnosi pełnomocnik, który w danej sprawie nie złożył jeszcze tych dokumentów przed sądem.

§ 4. Za stronę, która nie może się podpisać, podpisuje pismo osoba przez nią upoważniona, z wymienieniem przyczyny, dla której strona sama się nie podpisała. (art. 46 § 1, § 2, § 3 i § 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 718 ze zm.).

Art. 47. § 1. Do pisma strony należy dołączyć jego odpisy i odpisy załączników dla doręczenia ich stronom, a ponadto, jeżeli w sądzie nie złożono załączników w oryginale, po jednym odpisie każdego załącznika do akt sądowych.

§ 2. Odpisami w rozumieniu § 1 mogą być także uwierzytelnione fotokopie bądź uwierzytelnione wydruki poczty elektronicznej. (art. 47 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 718 ze zm.).

Art. 70. § 1. Strony i ich przedstawiciele mają obowiązek zawiadamiać sąd o każdej zmianie swojego zamieszkania, adresu do doręczeń lub siedziby.

§ 2. W razie zaniedbania tego obowiązku pismo pozostawia się w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia, chyba że nowy adres jest sądowi znany. O powyższym obowiązku i skutkach jego niedopełnienia sąd powinien pouczyć stronę przy pierwszym doręczeniu. (art. 70 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 718 ze zm.).

Art. 210. § 1. Strona traci uprawnienie do żądania zwrotu kosztów, jeżeli najpóźniej przed zamknięciem rozprawy bezpośrednio poprzedzającej wydanie orzeczenia nie zgłosi wniosku o przyznanie należnych kosztów. Stronę działającą bez adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego sąd powinien pouczyć o skutkach niezgłoszenia wniosku w powyższym terminie. (art. 210 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 718 ze zm.).

Art. 83 § 3 p.p.s.a.: „Oddanie pisma w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe albo placówce pocztowej operatora świadczącego pocztowe usługi powszechne w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, albo polskim urzędzie konsularnym jest równoznaczne z wniesieniem go do sądu.”

Operatorem wyznaczonym, w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe, na lata 2016-2025, jest „Poczta Polska”, zgodnie z decyzją Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej z dnia 30 czerwca 2015 r., znak DRP.WPK. 710.2.2015.26.27.

Oddanie, przed upływem przewidzianego prawem terminu, pisma procesowego w polskiej placówce pocztowej innego operatora, niż operator wyznaczony w rozumieniu art. 83 § 3 p.p.s.a. nie skutkuje zachowaniem terminu w sytuacji, gdy pismo dostarczono sądowi po jego upływie.

Kancelaria Adwokacka prof. UwB dr hab. Ewa Katarzyna Czech
ul. Świętojańska 18 lok. 3, 15-277 Białystok, NIP: 542 218 41 08,
tel. 791 590 065, e-mail: kancelaria@profizw-ewaczech-adwokat.com

Białystok, dnia 6 grudnia 2017 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku

ul. H. Sienkiewicza 84, 15-950 Białystok

Skarżący: Sieć Obywatelska Watchdog Polska

ul. Ursynowska 22/2

02-605 Warszawa

Podmiot przeciwko któremu skierowano skargę: Nadleśnictwo Białowieża

ul. Wojciechówka 4

17-230 Białowieża

zastępowany przez:

Adwokat Ewę Katarzynę Czech

Kancelaria Adwokacka

Prof. UwB dr hab. Ewa Katarzyna Czech

ul. Świętojańska 18 lok. 3

15-277 Białystok

znak sprawy: (ZG.0172.45.2017)

ODPOWIEDŹ NA SKARGĘ

wniesioną przez Sieć Obywatelską Watchdog Polska, na decyzję administracyjną
Nadleśnictwa Białowieża, ul. Wojciechówka 4, 17-230 Białowieża, z dnia 19 października
2017 r., w przedmiocie udzielenia informacji publicznej

Kancelaria Adwokacka prof. UWB dr hab. Ewa Katarzyna Czech
ul. Świętojańska 18 lok. 3, 15-277 Białystok, NIP: 542 218 41 08,
tel. 791 590 065, e-mail: kancelaria@prof.nzw-ewaczech-adwokat.com

Działając w imieniu mojego Mocodawcy, pełnomocnictwo w aktach sprawy, na podstawie art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012, poz. 270, z późn. zm.) w związku z art. 21 pkt 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz.U. z 2015, poz. 2058 z późn. zm.) - przesyłam w załączeniu skargę wraz z aktami powyższej sprawy, wnosząc o:

- 1) oddalenie skargi w całości lub ewentualnie
- 2) odrzucenie skargi w całości na podstawie art. 58 ust. 1 pkt. 1 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2002, poz. 270 z późn. zm.)
- 3) zasądzenie kosztów zastępstwa wg norm przepisanych

Uzasadnienie

W dniu 9 sierpnia 2017 roku Sieć Obywatelska Watchdog Polska zwróciła się do Nadleśnictwa Białowieża z wnioskiem o udzielenie informacji publicznej w przedmiocie:

- informacji o tym, gdzie (komu) przekazywane jest drewno, uzyskane z Puszczy Białowieskiej - w okresie od początku 2017 r. do dnia złożenia wspomnianego wniosku
- udostępnienia skanów umów związanych z gospodarowaniem drewnem uzyskanym z ww. wycinki

W dniu 22 sierpnia Nadleśnictwo Białowieża w odpowiedzi na wniosek z 9 sierpnia 2017 r. udzieliło informacji w zakresie pierwszego pytania informując, że od początku 2017 r. do dnia złożenia wniosku Nadleśnictwo nie przekazywało drewna przedsiębiorcom i osobom prywatnym, natomiast w przedmiocie drugiej kwestii Nadleśnictwo przedłużyło termin udzielenia odpowiedzi do 9 października 2017 r., ze względu na wątpliwości formalno-prawne dotyczące się kwestii chronionej prawnie tajemnicy przedsiębiorstwa.

Dnia 9 października 2017 roku Nadleśnictwo wydało decyzję, w której odmówiło udostępnienia informacji publicznej w zakresie skanów umów związanych z gospodarowaniem uzyskanym drewnem, powołując się na tajemnicę przedsiębiorcy.

Dnia 20 listopada 2017 r. Stowarzyszenie wniosło skargę na decyzję Nadleśnictwa z 9 października 2017 r. Wydanej decyzji Stowarzyszenie zarzuciło naruszenie:

Kancelaria Adwokacka prof. UwB dr hab. Ewa Katarzyna Czech
ul. Świętojańska 18 lok. 3, 15-277 Białystok, NIP: 542 218 41 08,
tel. 791 590 065, e-mail: kancelaria@profizw-ewaczech-adwokat.com

-art. 61 Konstytucji RP, w zakresie w jakim przepis ten stanowi normatywną podstawę konstytucyjnego prawa do informacji publicznej, poprzez nieuprawnione - bowiem zbyt daleko idące ograniczenia prawa do informacji publicznej,

-art 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. 2016 poz. 1764 ze zm; dalej jako: UDIP) w zakresie jakim ten przepis stanowi normatywną podstawę ograniczenia prawa do informacji publicznej poprzez nieuzasadnione zastosowanie,

-art. 11 ust. 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 roku o nieuczciwej konkurencji (Dz. U. 2017, poz. 1132) poprzez nieprawidłowe zakwalifikowanie informacji będącej przedmiotem wniosku jako tajemnicy przedsiębiorstwa bez spełnienia ustawowych przesłanek uznania informacji za taką.

-art. 16 ust. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej w zw. z art. 107 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, poprzez wydanie decyzji bez prawidłowego uzasadnienia.

W związku z tym Stowarzyszenie wniosło o uchylenie zaskarżonej decyzji oraz zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania.

Nadleśnictwo ocenia owe zarzuty jako w całości niezasadne.

Strona skarżąca zarzuca, że informacje co do udostępnienia których organ podjął decyzje odmowną nie spełniają przesłanki materialnej definicji tajemnicy przedsiębiorstwa. Informacje do których dostępu zażądało Stowarzyszenie to treści umów, związanych z gospodarowaniem drewnem uzyskanym z wycinki. W zaskarżonej decyzji słusznie wskazano art. 5 ust. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej jako przesłankę odmowy dostępu do informacji publicznej. Artykuł ten ustanawia ograniczenie prawa do informacji publicznej ze względu na prywatność osoby fizycznej lub tajemnice przedsiębiorstwa. Ograniczenie to nie dotyczy jedynie informacji o osobach pełniących funkcje publiczne mające związek z pełnieniem tych funkcji, a także przypadku gdy osoba fizyczna lub przedsiębiorca zrezygnuje z przysługującego jej prawa. Ustanowiona w art. 61 ust. 1 Konstytucji RP zasada dostępu do informacji nie ma więc charakteru nieograniczonego. Dlatego też przywoływany przez Stronę Skarżącą obowiązek ujawniania treści umów cywilnoprawnych zawieranych przez podmiot publiczny w przytaczanym wyroku nie występuje jako obowiązek zupełny, a ograniczenie ustawowe wynika wprost z treści art. 5 ust. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej.

Kancelaria Adwokacka prof. UwB dr hab. Ewa Katarzyna Czech
ul. Świętojańska 18 lok. 3, 15-277 Białystok, NIP: 542 218 41 08,
tel. 791 590 065, e-mail: kancelaria@profuzw-ewaczech-adwokat.com

Warto przytoczyć w tym miejscu pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w wyroku z dnia 5 listopada 2008 r., o sygn. akt III SK 5/08, w którym to wyroku Sąd Najwyższy zajął się statutem prawnym lasów państwowych. Sąd Najwyższy stwierdził, że dla uczestników rynku prowadząca w nim swą działalność gospodarczą RDLP przedstawia się jak samodzielny przedsiębiorca, a Skarb Państwa, którego RDLP reprezentuje, nie bierze żadnego udziału w podejmowaniu decyzji gospodarczych. **Uczestnicy rynku mogą więc postrzegać Lasy Państwowe jako rzeczywisty czy faktyczny podmiot stosunków prawnych, a dana jednostka organizacyjna występuje w roli quasi-przedsiębiorcy.** Orzeczenie to rozwinął wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie dnia 3 listopada 2015 r. o sygn. II SA/Wa 1313/15, w którym jednoznacznie stwierdził, że w znaczeniu funkcjonalnym PGL LP jest przedsiębiorcą, który może i powinien chronić zarówno interesy swoje, jak i swoich kontrahentów, w tym również poprzez odmowę udzielenia informacji publicznej w oparciu o przepis art. 5 ust. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej.

Pojęcie tajemnicy przedsiębiorcy istotnie składa się z elementu materialnego i formalnego. Element materialny, definiowany jest jako szczegółowy opis wykonania usługi, oraz jej koszt. Element materialny nie jest jednak tożsamy z treściową esencją tajemnicy przedsiębiorstwa. **Strona skarżąca zarzucając naruszenie treści art. 11 ust 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, dokonuje zbytniego utożsamienia pojęcia tajemnicy przedsiębiorcy z tajemnicą przedsiębiorstwa. Jak orzekł NSA "pojęcia te nie są tożsame i nie powinny być tak samo interpretowane" (I OSK 192/13).** Należy się zgodzić, że zgodnie z art. 11 ust 4 ustawy o nieuczciwej konkurencji pojęcie tajemnicy przedsiębiorcy wyprowadza się z pojęcia tajemnicy przedsiębiorstwa, nie są to jednak pojęcia tożsame definicyjnie.

Poprzez tajemnicę przedsiębiorstwa rozumie się nieujawnione do wiadomości publicznej informacje techniczne, technologiczne, organizacyjne przedsiębiorstwa lub inne informacje posiadające wartość gospodarczą, co do których przedsiębiorca podjął niezbędne działania w celu zachowania ich poufności. W orzecznictwie przeważa jednak pogląd, że pojęcie tajemnicy przedsiębiorcy jest w niektórych swoich elementach rozumiane szerzej (NSA w wyroku z 5 lipca 2013., I OSK 511/13; WSA w Warszawie w wyroku z dnia 8 września 2017 r. II SA/Wa 649/17; wyrok WSA w Krakowie z dnia 3 listopada 2015 r., II

Kancelaria Adwokacka prof. UwB dr hab. Ewa Katarzyna Czech
ul. Świętojańska 18 lok. 3, 15-277 Białystok, NIP: 542 218 41 08,
tel. 791 590 065, e-mail: kancelaria@profizw-ewaczeci-adwokat.com

SA/Kr 1067/15). Przykładowo, nie jest wymagana przesłanka gospodarczej wartości informacji. Argumentem przemawiającym za szerszym rozumieniem tajemnicy przedsiębiorcy jest również brak jej ustawowej definicji. Warto również zaznaczyć, że w doktrynie tajemnica przedsiębiorcy stanowiąca ograniczenie jawności oparte na poszanowaniu interesu prywatnego podmiotów prowadzących działalność gospodarczą stanowi obok prawa do prywatności jedną z dwóch prywatnoprawnych wartości. Zgodnie z zasadą proporcjonalności zawsze muszą być one brane pod uwagę, czy w danym stanie prawnym i faktycznym zachodzi możliwość ujawnienia informacji publicznej (wyrok NSA z 29 września 2017, I OSK 3046/15, M. Wilbrandt-Gotowicz: Tajemnica przedsiębiorcy jako ograniczenie jawności informacji publicznych (w świetle orzecznictwa sądów administracyjnych), w: M. Jaśkowska (red.): Jawność i jej ograniczenia. Tom IV. Znaczenie orzecznictwa, Warszawa 2014, s. 127). W tym kontekście należy zauważyć treść art. 64 ust. 3 Konstytucji, który daje konstytucyjną legitymację do wprowadzenia ograniczeń do dostępu do informacji publicznej między innymi ze względu na ochronę wolności podmiotów gospodarczych.

Ujawnienie szczegółów transakcji przedsiębiorcy, mogące kształtować jego późniejszą sytuację na rynku w sposób niekorzystny, w oczywisty sposób narusza tę wolność, a także zasadę wolności gospodarczej

Zauważyć należy również, że zgodnie z orzecznictwem do spełnienia przesłanki formalnej tajemnicy przedsiębiorcy wystarcza ujawnienie tej woli przez strony w samej umowie. W uzasadnieniu decyzji wskazano, że obowiązek ochrony tajemnicy kontrahentów PGL LP wynika z treści zawartych umów. Organ wskazał w przedmiotowej decyzji adres strony internetowej zawierającej standardowy wzór umowy sprzedaży drewna stosowany przez jednostki PGL LP. § 9 wzoru umowy rocznej płatnej prepaid, a także § 10 wzoru umowy płatnej postpaid zawierają odpowiednie klauzule, w których Strony zobowiązują się zachować tajemnicę informacje obejmujące ilość sprzedawanych sortymentów drewna, umówiony ceny, oraz całkowitą wartość Umowy. **W drodze wykładni, można uznać to za wynikające z zasady swobody umów uszczegółowienie tego, co Strony umowy rozumieją pod pojęciem chronionej prawnie tajemnicy. Należy stwierdzić, że w kontekście przywoływanego orzecznictwa informacje te będą niekwestionowanym materialnym elementem definicyjnym tajemnicy przedsiębiorcy.** Cena i ilość towaru będącego

Kancelaria Adwokacka prof. UwB dr hab. Ewa Katarzyna Czech
ul. Świętojańska 18 lok. 3, 15-277 Białystok, NIP: 542 218 41 08,
tel. 791 590 065, e-mail: kancelaria@profuzw-ewaczech-adwokat.com

przedmiotem transakcji w drodze zwykłej wykładni językowej są tożsame z opisem wykonania usługi, oraz jej kosztem, czyli tym co definiuje materialny element tajemnicy przedsiębiorcy. Umieszczenie klauzuli poufności w umowie w sposób oczywisty manifestuje również wolę kontrahentów dotrzymania owej prawnie chronionej tajemnicy, czyli występuje formalny element definicji.

Upublicznienie informacji takich jak ilość nabywanego, sprzedawanego towaru oraz cena po jakiej się to odbywa w oczywisty sposób mogą kształtować sytuację przedsiębiorcy na rynku. Informacje takie dają wgląd w wewnętrzną sytuację majątkową przedsiębiorcy i mogą być wykorzystywane przez konkurencję. Również w doktrynie podnosi się argument o tym, że charakter danej informacji, cechujący się możliwością wykorzystania tejże informacji przez innego przedsiębiorcę, w sposób, który pozwoli mu na zaoszczędzenie wydatków lub zwiększenie zysków będzie stanowić przesłankę przemawiającą za zachowaniem ich poufnego charakteru (A. Michalak: Komentarz do art. 11 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, LEX 2011). Należy więc stwierdzić, że organ odsyłając do obowiązujących wzorów umowy w należyty sposób wykazał istnienie materialnej i formalnej przesłanki tajemnicy przedsiębiorcy. Warto również przytoczyć orzeczenie NSA z 5 kwietnia 2013 r. I OSK 192/13, gdzie sąd stwierdził, że w pojęciu tajemnicy przedsiębiorcy bez wątpienia mieszczą się tak istotne dla przedsiębiorcy wiadomości jak dane zawarte w omawianych ofertach.

Należy również zastanowić się, czy skarga Stowarzyszenia nie będzie podlegać odrzuceniu na gruncie art. 58 ust. 1 pkt. 1 ustawy prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, jako niepodlegająca właściwości sądów administracyjnych. Art. 4 ust 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej zobowiązuje do udostępniania informacji publicznej władze publiczne, oraz inne podmioty wykonujące zadania publiczne. Należy odpowiedzieć na pytanie, czy Nadleśniczy Nadleśnictwa Białowieża jest istotnie organem administracji publicznej, w rozumieniu art. 5 ust. 2 pkt 3 kodeksu postępowania administracyjnego. Zasadne będzie przytoczenie treści postanowienia WSA w Białymstoku z dnia 22 lipca 2008 roku o sygn. II SAB/Bk 9/08. W postanowieniu owym znajduje się wykładnia treści art. 35 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (tekst jedn. Dz. U. z 2005 r. Nr 45, poz. 435 ze zm.). Zgodnie z treścią tego artykułu w zakresie kompetencji nadleśniczego jest prowadzenie samodzielnie gospodarki leśnej w nadleśnictwie na podstawie

Kancelaria Adwokacką prof. UwB dr hab. Ewa Katarzyna Czech
ul. Świętojańska 18 lok. 3, 15-277 Białystok, NIP: 542 218 41 08,
tel. 791 590 065, e-mail: kancelaria@profizw-ewaczech-adwokat.com

planu zarządzania lasu oraz odpowiedzialności za stan lasu, w szczególności reprezentowanie Skarbu Państwa w stosunkach cywilnoprawnych w zakresie swojego działania, oraz kierowanie i zarządzanie nadleśnictwem jako jednostką organizacyjną Lasów Państwowych. **Wymienione w tym artykule czynności dokonywane przez nadleśniczego sąd określił w postanowieniu czynnościami o charakterze cywilnoprawnym lub faktycznym, dochodząc do konkluzji, że nadleśniczy nie dokonuje ich jako przedstawiciel władzy państwowej tj. organ administracji publicznej, a jako podmiot faktycznie kierujący nadleśnictwem. Należy więc zauważyć, że nadleśniczy nie zawsze występuje w roli organu władzy publicznej, nawet udzielając informacji publicznej.** Problematykę tę, tj. statusu nadleśniczego udzielającego informacji publicznej poruszył także Wyrok WSA w Krakowie z 7 września 2011 roku, II SAB/Kr 77/1. Zgodnie z tym orzeczeniem, przyjęcie czy Nadleśniczy występuje w charakterze organu władzy publicznej czy też nie, będzie przesądzać o sposobie dalszego postępowania w sprawie.

Przyjmując interpretację zgodnie z którą w przedmiotowej sprawie Nadleśniczy nie wystąpił jako organ władzy publicznej należy zwrócić uwagę na treść art. 17 ust. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej. Zgodnie z treścią tego artykułu w wypadku odmownego rozstrzygnięcia podmiotu obowiązane do udostępnienia informacji, a niebędącego organem władzy publicznej, wnioskodawcy przysługuje prawo wystąpienia z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy. W takiej sytuacji, przyjmując, że Nadleśniczy odmawiając udzielenia informacji publicznej wystąpił jedynie w roli realizatora zadań publicznych, a nie organu władzy publicznej, uznać należy, że Stronie Skarżącej w pierwszej kolejności przysługiwał wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, a nie skarga sądowoadministracyjna. Dlatego też zasadne może być odrzucenie skargi, jako nienależącej do właściwości sądu administracyjnego.

Finalnie należy dodać, że podanie informacji publicznej stanowiącej tajemnicę przedsiębiorcy może narazić Nadleśnictwo na odpowiedzialność odszkodowawczą i spowodować roszczenia przedsiębiorców w wypadku poniesienia przez nich szkód.

Istnieją oświadczenia przedsiębiorców odmawiających wyrażenia zgody na udostępnienie danych identyfikujących ich firmę. Jako że oświadczenia te same w sobie posiadają takie dane, zostaną przez nas udostępnione na prośbę sądu.

Kancelaria Adwokacka prof. UwB dr hab. Ewa Katarzyna Czech
ul. Świętojańska 18 lok. 3, 15-277 Białystok, NIP: 542 218 41 08,
tel. 791 590 065, e-mail: kancelaria@profizw-ewaczech-adwokat.com

Z powyższego wynika, że decyzja o odmowie udzielenia informacji była uprawniona i zasadna. Zarzuty Strony Skarżącej są bezpodstawne. W związku z tym wnoszę jak we wstępie.

A D W O K A T

dr hab. Ewa Katarzyna Czech

Załączniki:

1. Ponumerowane akta sprawy w dwóch egzemplarzach.

Wojewódzki Sąd Administracyjny
Wydział II
ul. H. Sienkiewicza 84
15 - 950 Białystok

Data: 2017-12-08
Sygn. akt: II SA/Bk 899/17

(00)959007734940858561

(00)959007734940858561

H.12

OPLATA POBRANA
TAXE PERCUTE-POLOGNE
Umowa z Poczta Polska SA
ID Nr 947394/R

AWIZOWANIO

data 2017-12-11

Stowarzyszenie Sieć Obywatelska
Watchdog Polska w Warszawie
ul. Ursynowska 22/2
02-605 WARSZAWA